

STORA UTSKOTTETS BETÄNKANDE nr 37/1982-83 med anledning av landskapsstyrelsens framställning till landstinget med förslag till landskapslag angående ändring av landskapslagen om ersättande av skador, förorsakade av hjortdjur.

Stora utskottet, som i ärendet mottagit lag- och ekonomiutskottets betänkande nr 17/1982-83 och som i ärendet hört finanschefen Dan Eriksson, forstmästaren Henrik Beckman och miljövårdsintendenten Håkan Kulves, får vördsamt anföra följande.

Vid behandlingen av ärendet har utskottet konstaterat att skador som förorsakats av hjortdjur under senare år har ökat i oroväckande grad. Detta har naturligt nog sin förklaring i att rådjurs- och älgstammarna i landskapet i dag är stora, vilket ofrånkomligt medför att skador uppstår. Utskottet efterlyser en aktivare skadeförebyggande verksamhet så att skadorna skulle kunna minskas både i fråga om antal och omfattning. I synnerhet borde en ökad avskjutning medges. Det är också viktigt att allmänhetens stora intresse för viltvård inte avtar vilket kan förmodas bli fallet om skadorna ökar i samma takt som under senare år samtidigt som möjligheterna att erhålla ersättning för skadorna begränsas.

Utskottet omfattar det lag- och ekonomiutskottet uttalar om anmälningsförfarandet vid skada förorsakad av hjortdjur och efterlyser ett ändringsförslag i detta ärende snarast möjligt.

Detaljmotivering.

1 §. Utskottet har efter omröstning (4-4) beslutat att benämningen bidrag kvarstår i lagtexten. Minoriteten (Blomqvist, Helling, K. Jansson och S.-O.Lindfors) ansåg att benämningen bidrag bör utgå ur lagtexten och ersättas med benämningen ersättning. Som motivering härför anfördes att benämningen ersättning bättre överensstämmer med lagens syftemål om compensation för något som gått förlorat.

Majoriteten (ordf. Häggblom, Holmberg, Sundback och Öberg) ansåg ändringsförslaget berättigat men kunde av formella skäl inte omfatta ändringen i detta skede. Ändringsförslaget skulle ha medfört att flera paragrafer än de i denna framställning ingående skulle behövt ändras. Majoriteten anser att den föreslagna ändringen kan ingå i en kommande framställning avseende denna lag.

2 mom. Utskottet föreslår här en ändring så att alla skador skall anses som ett och samma skadefall när fråga är om minimibidraget 300 mark.

4 §. Utskottet har efter omröstning (5-3) beslutat omfatta framställningen. Minoriteten (Blomqvist, Helling, K.Jansson) ansåg att lagtexten skulle förtydligas så att det klart skulle framgå att en tjänsteman vid skogsbruksbyrån skulle handha värderingen av skada på skog.

4a §. Utskottet föreslår att lagtexten förtydligas med dödsbo så att ingen oklarhet härom skall råda.

Den andra ändringen av paragrafen är enbart av språklig karaktär.

8 § 3 mom. Utskottet föreslår en formell ändring med hänvisning till den ändring som föreslagits i 1 §. Ledamoten Helling reserverade sig emot detta och ansåg att momentet kunde utgå.

12 §. Utskottet har omfattat framställningen. En minoritet (Blomqvist och Helling) föreslog att paragrafen skulle utgå.

14 §. Ändringen är av lagteknisk natur.

17 §. Ändringen är av språklig karaktär.

18 § 1 mom. Utskottet har här funnit att detta moment med hänsyn till övriga ändringar i paragrafen inte behöver ändras.

18 § 2-4 mom. Utskottet har i förtydligande syfte ändrat lagtexten i förhållande till framställningen. I framställningen framgår inte klart att bidrag till följd av tillväxtförlust och kvalitetsförsämring kan ges också för skada i sådant plantbestånd, som utan ny skogsodling kan utvecklas till ett godtagbart plantbestånd.

Ändringen av hemställningsklämman är enbart av språklig karaktär.

Med hänvisning till det ovan anförda får utskottet vördsamt föreslå

att Landstinget måtte antaga lagförslaget
i följande lydelse:

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om ersättande av skador, förorsakade av hjortdjur.

I enlighet med landstingets beslut
ändras 1 och 4 §§, 8 § 1 mom., 11 § 2 mom., 12 § 2 och 3 mom., 13 §,
14 § 2 mom., 18 § 2 och 3 mom. samt 20 § 2 och 3 mom. landskapslagen den
23 maj 1974 om ersättande av skador, förorsakade av hjortdjur (52/74), samt

fogas till lagen nya 4a och 13a §§, till 8 §, sådan den lyder i landskapslagen den 4 mars 1977 (17/77), ett nytt 3 mom., till 11 § ett nytt 3 mom. samt till 17 § ett nytt 2 mom. och till 18 § ett nytt 4 mom., som följer:

1 §.

(1 mom. lika som i lag- och ekonomiutskottets betänkande).

Understiger beloppet av det bidrag som skall betalas till sökanden med anledning av skadefall 300 mark, utgår inget bidrag. Alla skador, som hjorddjur under ett och samma år har orsakat sökanden skall härvid anses såsom ett och samma skadefall.

(3 mom. lika som i framställningen).

4 §.

(Lika som i framställningen).

4a §.

För skada som avses i 2 och 3 kap. kan bidrag utges till enskild odlare, (uteslutn.) till sammanslutning av enskilda odlare som bedriver lantbrukssamarbete och till dödsbo som bedriver lantbruk. Bidrag utges endast om odlingen bedrivs i förvärvssyfte.

8 §.

(1 mom. lika som i framställningen).

Om inte bidrag enligt 1 § beviljas är den som har sökt om bidrag skyldig att till landskapet utge en av landskapsstyrelsen fastställd avgift som ersättning för landskapets värderingskostnader. Avgiften skall bestämmas så att den motsvarar de genomsnittliga kostnaderna för skadevärdering, dock högst tvåhundra mark för varje värderingsförrättning.

11-13a §§.

(Lika som i framställningen).

14 §.

(2 mom. lika som i lag- och ekonomiutskottets betänkande).

17 §.

Bidrag utges inte för skada på motorfordon som är i statens, landskapets, kommuns eller församlings ägo och besittning eller på fordon som är registrerat i utlandet.

Är kostnadsvärdet av skadat plantbestånd högre än de normala kostnaderna för ny beskogning, kan efter det ny skogsodling enligt landskapsstyrelsens anvisningar blivit utförd bidrag utbetalas i penningar för den uppkomna värdeförlusten.

Bidrag för värdeminskning till följd av tillväxtförlust och kvalitetsförsämring kan erläggas för skada i sådant plantbestånd som utan ny skogsodling kan utvecklas till ett godtagbart plantbestånd.

Bidrag beviljas inte om skadeområdet är i landskapets, kommuns eller församlings ägo och besittning.

Konstateras det vid granskningen att ett plantbestånd har skadats i så stor utsträckning att ett bestånd som är lämpligt för växtplatsen inte kan erhållas utan skogsodling eller annan skogsskötselåtgärd som utgör förutsättning för en förnyelse av området, skall landskapsstyrelsen uppgöra en förnyelse- eller skötselplan för området.

(3 mom. lika som i lag- och ekonomiutskottets betänkande).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1984.

(2 mom. lika som i framställningen).

Dessutom föreslår utskottet

att Landstinget måtte hemställa hos landskapsstyrelsen om översyn av lagens bestämmelser rörande anmälningsförfarandet vid skador förorsakade av hjortdjur.

Mariehamn den 8 juni 1983.

På stora utskottets vägnar:

Alarik Häggblom
ordförande

Bert Häggblom
sekreterare.

Närvarande i utskottet: ordf. Häggblom, v. ordf. K. Jansson, ledamöt. Blomqvist, Helling, Holmberg, S.-O. Lindfors, Sundback och Öberg.